A°. 1835.

N°. 73.

DONDERDAG DEN 10den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. James Harvey, van Salem en Boston.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Harmonie*, Kapt. D. Spreeuw, naar Amsterdam; lading: 398 vaten Suiker en 24 vaten (1773 ℔) Geoffroij.

Den 9den, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. Joseph Foster, naar Boston; lading: 275 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 16 *Julij* 1835.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 13 *Julij*. Naar men verzekert is aan de Heeren Gouverneurs der Provincien van Regeringswege te kennen gegeven, dat, in afwachting van het aan de Staten-Generaal, in October aanstaande, aan te bieden ontwerp van Wet, betrekkelijk de Personele Belasting, het voorschrift dier Wet, houdende bepaling, dat de Verhuurders van kleine Perceelen, die belasting ook voor hunne Huurders moeten voldoen, beschouwd wordt bereids te zijn ingetrokken. Dienvolgens moeten zich de vervolgingen te dezer zake, welke later mogten plaats hebben, bepalen tot de, in de afgeloopene dienstjaren nalatig gebleven belastingschuldigen.

AMSTERDAM, 15 *Julij*. In een aan den *Messager de Gand* gerigten brief vinden wij eenige bijzonderheden, Prins Talleyrand betreffende, welke wij als belangwekkend genoeg beschouwen om dezelve hier overtenemen. Na gemeld te hebben dat de Graaf van Dietz (welke naam toen door onzen tegenwoordigen Koning werd gedragen), tijdens de Fransche overheersching, van zijn vaderland en de zijnen verwijderd, te Parijs was gekomen om op de betaling der hem, door Frankrijk verschuldigde, gelden aan te dringen, vervolgt gemeld artikel aldus:

Zijn gansche fortuin bestond in het regt om eene schadeloosstelling te vorderen voor den verkoop der roerende goederen, de voormalige eigendom zijner vaderen, waarvan zich Frankrijk de opbrengst aangematigd had. Te dezer gelegenheid ontving Napoleon den Prins van Oranje met welwillendheid en stond hem eene zeer goede schadeloosstelling toe; hij belastte den toenmaligen eersten Minister, Talleyrand, met de uitvoering van zijnen wil; welke Minister voorbedachtelijk de zaak op de breede baan schoof, en den Graaf van Dietz zoo veel moeijelijkheden in den weg wierp, dat deze die noodzakelijkheid meende voor oogen te zien, de opbrengst van de laatste bezittingen zijner voorvaderen met dezen Minister te moeten deelen. Hij ging zich hierover beklagen bij den Minister-Secretaris van Staat, die er met Napoleon over sprak, welke laatste, verontwaardigd over het gedrag van Talleyrand, eenen Auditeur-Militair beval onmiddelijk naar 's Gravenhage te vertrekken, ten einde van de Fransche ambassade alle tot deze zaak betrekking hebbende papieren tot hem te brengen. Bij den terugkeer van dezen, deed de Minister-Secretaris van Staat een rapport aan Napoleon, waarin het gedrag van Talleyrand werd bloot gelegd. Deze, hierop door den Keizer gelast, zich bij hem te vervoegen, werd daar hevig door hem berispt, zoo zelfs dat de Keizer Talleyrand toevoegde: »Mijnheer Talleyrand, ik moest u doen ophangen." Zeer beschaamd verliet hij den Keizer en meende dat hij geheel in ongenade vervallen was, daar de daadzaken gebleken waren. Dit is een van die eervolle feiten van dien befaamden man, wiens bekwaamheid zoo zeer geschitterd heeft ter gelegenheid van het reces van Duitschland. Van dien oogenblik af aan heeft Talleyrand eenen onbevredigbaren haat toegedragen aan het Huis van Oranje, hetgeen hem ook heeft gedreven om Lodewijk Philips de noodzakelijkheid eener interventie in Belgie, waarvan die vorst te voren niet wilde hooren spreken, voor oogen te houden.

(*Partic. Corresp.*) FRANKFORT, 11 *Julij*. De verfoeijelijke tooneelen te Amsterdam, door een handvol gepeupel bedreven, zijn ook hier op derzelver waren prijs gesteld. Men vraagt echter of de politieke propaganda, die nog altijd haren zetel in Parijs houdt gevestigd, hierbij niet zijdelings betrokken was. Zooveel ten minste staat vast, dat de revolutionaire vereenigingen wederom druk in de weer zijn en zelfs te New-York heeft zich een politiek kommitté gevormd, met het doel, om tot de revolutionering van Duitschland behulpzaam te wezen. De autoriteiten van alle landen hebben dus reden om op derzelver hoede te zijn. Hier worden bij voortduring arrestatien bewerkstelligd.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN 12 *Julij*. De Tory dagbladen hadden sints eenigen tijd herhaaldelijk pogingen gedaan, om te doen gelooven dat in het tegenwoordige Britsche ministerie verdeeldheid was ontstaan, die tot eene eerlange verandering van het kabinet zoude moeten leiden.

De *Courier* antwoordt daarop als volgt: Nimmer bestond er een meer eenstemmig kabinet dan het tegenwoordige, en wij verzekeren op het stelligst dat, *in geene afdeeling* iets is voorgevallen, hetwelk in het geringste voet zoude geven kunnen tot de gedachte dat er andermaal zoude ondernomen worden een staatsbeheer te verwijderen, waarin het volk zijn vertrouwen heeft gesteld.

— Een blad papier, van de volgende buitengewone grootte, is vervaardigd te Colyton, in Devonshire. De lengte van hetzelve beloopt nagenoeg twee mijlen, zijnde 10 500 voeten lang en drie voeten zes duimen breed! Het gewigt daarvan beloopt slecht acht en negentig ponden en hetzelve is vervaardigd door J. Morgan Jr., in het korte tijdsbestek van zeven uren, door middel van zijne gepatenteerde werktuigen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 11 *Julij*. Alzoo gisteren het Hof der Pairs, ofschoon tot des avonds 7 ure, ter raadkamer vergaderd gebleven, niet zijne deliberatien over de conclusien van den Prokureur-Generaal heeft kunnen ten einde brengen, is hetzelve heden morgen ten elf ure (Zaturdag) bijeengekomen om die beraadslagingen te besluiten: algemeen denkt men dat de conclusien van den Prokureur-Generaal zullen aangenomen worden.

Ten half een ure werden de beschuldigden, ten getale van slechts 29, binnengeleid, hebben de overige een protest geteekend, ongeveer aldus luidende: »De ondergeteekenden hebben de eer het Hof te berigten dat zij volkomen blijven volharden bij al hunne vroegere protesten, verklarende dat het hun stellige voornemen is de debatten niet meer bij te wonen, en het Hof verzoekende, hen in hunne gevangenis niet meer te willen noodzaken eenen hevigen tegenstand te bieden aan het hatelijkste geweld, en hun, in de openbare zitting van het Hof, de droevige noodzakelijkheid te besparen van den loop der debatten door de energie hunner levendige reklamatiën te moeten storen."

Ook zeide men dat de beschuldigden, welke niet verschenen waren, het besluit genomen hadden om tot het laatste stuk hunner kleeding uit te trekken, zich alzoo te bed te leggen en op deze wijze de komst af te wachten der lieden, die hen naar het Hof zouden geleiden.

— In den *Temps* leest men:

Wij ontvangen van eene wel onderrigte zijde de volgende mededeeling, die ons voorkomt allezins belangrijk te zijn:

Sedert twee dagen spreekt men veel van den Hertog de Bordeaux en van den zwakken gezondheidsstaat van dien Prins. Het gerucht van zijnen dood is verspreid geworden. Sedert eenigen tijd had de gezondheidsstaat van den Hertog de Bordeaux aan zijne maagschap en opvoeders eenige ongerustheid gegeven. Ons komen deswege de volgende bijzonderheden toe:

Van zijne geboorte af aan, had de Hertog de Bordeaux alle de kenteekenen eener zeer zwakke gesteltenis doen blijken; de aangeboren bleekte zijner gelaatskleur had den beroemden Dupuytren eenige bezorgdheid ingeboezemd wegens de toevallen, welke de overgangsleeftijd zou kunnen aanbrengen. Vergeefschelijk heeft men dis zwakte van gestel willen bestrijden door paardrijden en door wandelingen te voet in de Schotsche gebergten, en vervolgens omstreeks Praag en rondom de residentie van Karel X. Dat alles is nutteloos geweest; op onderscheidene plaatsen van het ligchaam van den Hertog de Bordeaux hebben zich gezwellen geopenbaard. Hij sleept zich zelven met moeite naar de plaats der ligchaamsoefeningen voort, en wordt traag, omdat in hem eene ziektekiem ligt; voegt men daarbij eene zwakgeestige en verwijfde opvoeding, zoo kan men, zonder aan zijnen physieken dood te gelooven, veilig aan zijnen politieken dood denken; dat is te zeggen, aan zijne onmagt om immer in eene restauratie eene ernstige rol te spelen.

— Het *Journal des Débats* bevat heden een tot de legitimisten gerigt breedvoerig stuk ter bestrijding en wederlegging van een in de *Gazette de France* opgenomen artikel, hetwelk zegt dat zelfs in geval van overlijden, Lodewijk-Philips niet de opvolger kan zijn van Hendrik V., en dat hij van deze opvolging, voor zich en zijn geslacht, den 9den Augustus 1830 heeft afstand gedaan.

— De *Constitutionnel* bevat een artikel over den brief uit Constantinopel, gisteren door het *J. d. D.* vermeld en betrekking hebbende tot de weigering aan twee schepen, één Fransch en één Engelsch, om de Zwarte Zee binnen te zeilen, waarin gemeld dagblad beweert dat sedert eenigen tijd de staatkunde der doctrinairen, wier getrouwe tolk het *J. d. D.* is, in het vergrooten der gevaren van de tegenwoordige gesteldheid in het Oosten, is gelegen, om daardoor tot eene spoedigere en meer directe interventie in Spanje te geraken,

— Sedert eenige maanden is er eene polemiek ontstaan tusschen de legitimistische dagbladen over de kwestie, wie ten huidigen dage wettige Koning van Frankrijk is, en op welk hoofd de kroon zoude moeten geplaatst worden, in het geval waarin de Fransche Natie het van haar belang zoude meenen te zijn terug te komen tot het beginsel van legitimiteit. De *Quotidienne* en *Gazette de France* hebben Hendrik den Vde genoemd; het dagblad *La France* daarentegen stelde zich tot voorvechter van Charles X, en zulks in spijt der aan hem en den Hertog d'Angoulême uitgegane abdicatien, welke hetzelve beschouwde als niet geschied, ter oorzake van het geweld, dat bij de ondertekening derzelve te baat genomen werd. Deze woordenstrijd gaf aanleiding tot een artikel dat tegelijkertijd in de *Quotidienne* en in de *Gazette de France* was opgenomen, onder het opschrift: *Royalistische verklaring.*

De drie dagbladen werden vervolgd als beschuldigd van aantasting op de regten, welke de Koning door den wensch des volks verkregen heeft. Na de pleitredenen van de Heeren Berryer en Bastard de l'Etang en na een uur de zaak in overweging te hebben genomen, heeft de jury de drie beschuldigden niet schuldig verklaard.

— De kwestie van onmiddelijke interventie verandert elken dag van aanzigt. Gisteren had de Generaal Dembibski een ontwerp gevormd: heden schijnt het dat de Poolsche depôts niet genegen zijn een groot aantal rekruten te leveren, en men spreekt zelfs van een groot aantal weigeringen van den kant der krijgslieden bij het vreemden-legioen. Volstrekt gebrek aan geld maakt deze reeks van tegenspoeden en mislukte ontwerpen dagelijks grooter.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(36532) Den 3den September 1835. EMANUEL LIONARONS, aan THOMAS DUNCAN ACTON, van het Huis en Erf, aan de *Graven-* of *Soldaten Straat*, bekend onder La. D. No. 69.

Den 5den. JOHANNA JACOBA MARIA WIJNBERGEN, gehuwd met J. N. de VRIES GERHARDT, aan SALOMON MEIJER BROMET, WOLFF BENJAMINS en THOMAS GREEN, associes der Firma van BROMET BENJAMINS & Co., van de helft in het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Saramacca Straat*, La. D. No. 359.

Idem. DAVID NASSIJ, aan F. R. BENESCIA, van het Erf en daarop staande Gebouwen, aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder La. A. No. 63.

Den 7den. DAVID JESSURUN LOBO en DANIEL JESSURUN LOBO Jz., als universele Erfgenamen van hunne Moeder RACHEL LOBO, geboren DE PINA, aan C. KERSTEN & Co., van het Huis en Erf, aan de *Steenbakkerij Straat*, La. D. No. 306.

Den 8sten. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan J. NOORDBERGH, van de Plantaadje *Onverwacht*, gelegen in *Paramaccas Kreek*, in het opvaren tusschen de Plantaadje *de Gekroonde Paauw* en de verlatene Grond *Nieuw Onverwacht* in *Tapoeripa*, tusschen de Plantaadjen *Standvastigheid* en het Land van den Heer CLEMENS.

HIJPOTHEKEN.

Den 7den September 1835. ISAAC DEL PRADO c. s. qq. Boedel DAVID DEL PRADO, 1ste Hijpotheek, ten behoeve H. GOUDMAN, te vestigen op de Plantaadje *Welgemoed* en de Houtgrond *Onverdacht*, cum annexis, de eerste gelegen aan de *Hoerlalenia Kreek*, en de tweede gelegen in *Para*.

Den 7den. VOLKERT van HALM Jz. qq. J. BRUIJN Wz. en C. M. van der TUUK, ten behoeve H. G. T. CRONE, te *Amsterdam*, te vestigen op ½ aandeel in de Plantaadje *Vredenburg*, cum annexis.

Paramaribo den 8 September 1835.

W E N T H O L T.

(37317) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 11 September 1835, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slavin genaamd *Josina*, aankomende J. E. LIJONS.

Paramaribo den 5 September 1835.

R. GOLLENSTEDE.
Exploiteur.

(36522) Op Vrijdag den 11den dezer, des morgens 9 uren, zal alsnu, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, de reeds bij vroegere Couranten geannonceerde verkoop van het Huis en Erf, gelegen op *Combé*, aankomende de Erven F. C. FORBERGER, geb. DE L'ISLE, plaats hebben. — Zijnde de koop-konditien bij gezegden Vendumeester, van *heden*, ter inzage liggende.

Paramaribo den 7 September 1835.

WENTHOLT c. s. qq.

(36535) Op Dingsdag den 22sten September e. k., des namiddags om 4 uren, zullen de ondergeteekenden, publiek door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten zijnen huize doen verkoopen:

97 Stuks *SLAVEN*, aankomende den WelEdelen Heer J. MOUET; — laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Montresor.*

Paramaribo den 7 September 1835.

H. A. TIRION c. s. qq.

Mengelwerk.

DEDLITZ, BARON VON HUTTELDORF.

Duitschland heeft dezen winter zijne loterijbriefjes midden onder alle onze tombolas geworpen. Vele *kasteelen in de lucht* zijn rondom het kasteel van Hutteldorf gebouwd geworden, in hetwelk, door tusschenkomst van den Heer Reinganum, de blinde fortuin eenen Munchener student heeft geveteld. Wij willen hier eenige vrij merkwaardige bijzonderheden mededeelen nopens de wijze waarop deze nieuwe Landheer bezit van zijne goederen heeft genomen, ter verkrijging van welke, tevens met brieven van Adeldom, louter een losse inval hem, terwijl hij in een koffijhuis te Munchen eene partij piket speelde, van eenen loten-debitant het gelukkige nommer had doen koopen, daar de prijs van het lotbriefje juist de kleine som bedroeg welke zijne kaarten hem deden winnen op hetzelfde oogenblik waarin de debitant hem het gelukkenommer 77945 aanbood. »Kom aan, ik zal voor mijne winst het dan maar nemen," zeide Dedlitz, niet vermoedende dat hij dien avond zich tot Vrijheer van Hutteldorf verhief.

De onverwachte tijding der zijn nommer toegevallen winst deed op de verstandelijke vermogens van Adam Dedlitz eene noodlottige werking, hij werd krankzinnig. Koude baden en eene ter jhister uur op hem bewerkstelligde aderlating bragten eene heilzame crisis te weeg, en na verloop van zestien dagen was hij gelukkig hersteld. In weerwil der tegenredenen van den Heer Hotrudt, de beroemde Geneesheer, aanvaardde hij nu de reis om bezit van zijne eigendommen te nemen. Te vergeefsch stelde men hem voor, dat eene nieuwe gemoedsbeweging op zijne gezondheid nadeelig konde werken; hij wilde naar niets luisteren, en gelukkig zijn de voorspellingen der geneeskunde en der vriendschap onvervuld gebleven; Adam Dedlitz heeft de kracht gehad zijn geluk te verdragen.

De Heer Reinganum verbeidde hem sedert vier dagen te Hutteldorf, om hem ambtelijk in het bezit der goederen te bevestigen en aan hem afstand der titels en charters te doen. Een prachtig gastmaal was hem bereid in de schoone opene zuilenzaal, die zich aan het einde der groote dreef van kastanjebomen verheft; de rijkste pachters der omstreken genoten de eer met hunnen nieuwen Landheer ten disch aan te zitten, hetwelk, met den [illegible], Adam Dedlitz eene groote populariteit bij zijne aanhoorigen verwierf. Intusschen was onder de vazallen der baronie eenige bezorgdheid ontstaan, en de minzaamheid, het vrolijk vriendelijk gelaat en de eenigzins burgerlijke manieren van hunnen jeugdigen Landheer waarnemende, hadden zij plotseling voor hem een gevoel van innige verkleefdheid opgevat; nu beving hen de vrees dat een grillige inval of wel het geringe vermogen van Adam Dedlitz hem mogten bewegen om de heerlijkheid Neudenstein en de baronie van Hutteldorf te verkoopen; deze vrees werd nog vergroot doordien men beweerde dat Adams vrienden van zoodanig ontwerp iets hadden laten verluiden. Te dien gevolge nam de Heer Boekeren (associe van den Heer Reinganum) de taak op zich om te dezer zake ophelderingen te vragen aan dengenen die alleen ze geven kon. Aan het dessert stond hij op en stelde de toast in: »de gelukkige van Munchen, de uitverkorene van het lot!" Deze toast werd met daverende toejuichingen begroet. Daarop verzocht de Heer Boekeren stilte, en zeide met eene door aandoening bewogene stem tot Dedlitz: »Heer Baron, nog naauwelijks hebben wij het geluk u te bezitten, en reeds vreezen wij u weder te verliezen; alle die brave lieden hier wenschen vurigljk dat het kasteel aan de familie verblijve aan welke de Hemel hetzelve heeft geschonken." Adam Dedlitz stond nu op, en zeide met bevallige eenvoudigheid: »Ik houd wat de Hemel mij gegeven heeft; men moet immers de geschenken der fortuin van zich werpen, dat brengt onheil aan."

Onbeschrijfelijk is de vreugde, welke deze weinige woorden onder de menigte en bij de dischgenooten te weeg bragten. In dit oogenblik hield een rijtuig voor de kasteelpoort stil. Het bragt Adams moeder en de familie Kalkbrön aan. Dedlitz snelde met drift zijne achtingwaardige moeder te gemoet en hield haar lang in zijne armen gesloten. Mevrouw Dedlitz stortte vreugdetranen toen zij hare oogen over de heerlijke lustwoning liet weiden; en haar zoon, wien zijn bewogen gemoed de spraak benam, wees met den vinger haar naar den Hemel, als de eenige Gever van al dit goede, en als de heilige plaats tot welke de offeranden hunner dankbaarheid moesten opwaarts rijzen. Na aldus aan de kinderliefde den verschuldigden tol te hebben betaald, moest de gelukkige Dedlitz de volgende oogenblikken wijden aan eene tweede hem niet minder dierbare persoon, Jonkvrouwe Anna Kalkbrön, zijne aanstaande gade; hij kuste haar teederlijk de hand, en men hoorde hem tot haar zeggen: »Mejufvrouwe, dit alles behoort u nog meer dan mij." De beide familien begaven zich daarop in het kleine Chinesche paviljoen, aan den zoom van het kleine meer; daar ongetwijfeld gaven zij zich over aan die zoete harts-ontboezemingen, welke geene vreemden mogen storen.

Ten negen ure des avonds werd op het terras een, door de Heeren Reinganum en Boekeren beschikt, voortreffelijk schoon concert gegeven, aan hetwelk de beide familien met een levendig genoegen schenen deel te nemen. Onder de uitgevoerde stukken noemt men de ouverture van den *Oberon*, het groote koor uit de *Euryanthe*, eene fantaisie van F. Hunten, eene rêverie van Hiller en een septuor van L. Mesmaeckers.

Een fraai vuurwerk en een bal op het terras besloten op eene waardige wijze dezen dag, die nog lang in aangename herdenking zal blijven. Adam Dedlitz deed twee duizend gulden onder de meest behoeftige vazallen uitdeelen; die brave lieden hielden niet op, onder de vensters van het kasteel, te juichen: *Leve onze weldadige Heer!*

De Heeren Reinganum en Boekeren zijn genoodigd geworden tot de viering der echtverbintenis van Dedlitz met Jonkvrouwe Kalkbrön die op den 17den Mei moet zijn voltrokken.

Te PARAMARIBO, bij J. F. ENGELBRECHT.